er det bestemt, at der i alle Tilfælde kun gives Godtgjørelse som for Spiritus af 40 pCt. Styrke. I Almindelighed vil denne Godtgjørelse være tilstrækkelig, og den vil i hvert Fald ikke kunne sættes høiere, naar ikke Adgang skal aabnes for Misbrug.

Til §§ 38—51.

Disse Paragrapher, der indeholde Straffebestemmelserne for foretagne Ulovligheder og Reglerne for disses Paatale, give ikke Anledning til videre Omtale. For en væsentlig Del ville de findes at stemme med de nugjældende tilsvarende Bestemmelser. De ere i Almindelighed affattede saaledes, at de indeholde forholdsvis strænge Straffebestemmelser for saadanne Ulovligheder, som vanskeligen kunne forebygges eller som let kunne undgaa Kontrolen, og forsaavidt de Brænderier angaar, som blive beskattede efter Udbyttet, ville de foreslaaede strængere Straffebestemmelser finde deres Begrundelse i hvad ovenfor er anført om de paagjældende Forhold. Ved Brænderibeskatningen overhovedet maa meget, hvilke Kontrolforanstaltninger der end træffes, være beroende paa et Tillidsforhold, men saameget større Anledning er der til ikke at sætte Straffebestemmelserne lavt.

Til § 52.

Da det vil være nødvendigt, at der, om Lovforslaget maatte blive ophøiet til Lov, træffes forskjellige Foranstaltninger, blandt Andet Anskaffelse af et Antal Spiritusmaalere, forinden Loven træder i Kraft, har man ikke turdet beramme Tidspunktet herfor førend til den 1ste Oktober 1872.

Af Hensyn til tilstedeværende Beholdninger af Brændevin, som er tilvirket under den nuværende lavere Beskatning, er det fastsat, at de hidtil gjældende Bestemmelser om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel skulle fremdeles vedblive at gjælde i 6 Maaneder, efterat Loven forøvrigt er traadt i Kraft.